

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **J.K.**, zast. JUDr. R.G., advokát, U., L. proti žalovanej: **JUDr. D.B.**, T. správkyňa konkurznej podstaty úpadcu S. , štátny podnik v likvidácii, Č., IČO: X., o určenie pravosti a výšky pohľadávky vo výške 1 288 244,93 Sk, na odvolanie žalobcu aj žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. apríla 2007 č.k. 7 Cbi 56/06 -65 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. apríla 2007 č.k. 7 Cbi 56/06-65 vo veci samej **p o t v r d z u j e**.

V časti ohľadne náhrady trov konania rozsudok **m e n í** tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej 4 673 Sk.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v sume 2 808 Sk

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa domáhal určenia pravosti pohľadávky prihlásenej v konkurznom konaní s jej zaradením medzi pohľadávky 1. triedy.

Súd zistil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.12.2005 sp.zn. 1K 97/05 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu S., š.p. v likvidácii.

Žalobca si konkurznou prihláškou zo dňa 24.2.2006 voči úpadcovi uplatnil svoju pohľadávku v celkovej výške 1 288 244,93 Sk ako pohľadávku I. triedy.

Na prieskumnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 2.3.2006 správkyňa konkurznej podstaty poprela pravosť uplatnenej pohľadávky žalobcu.

Predmetom konania je pohľadávka žalobcu, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku utrpenia úrazu, keď v roku 1973 pracoval pri žatevných prácach ako pomocník pri kombajne pre S.. V tomto čase bol riadne zamestnaný u zamestnávateľa – P.. Po utrpení úrazu viedol žalobca spor o vyplatenie odškodnenia za pracovný úraz, ktorý bol vedený na Okresnom súde v Lučenci pod sp. zn. 6 C 150/74. Toto konanie sa skončilo zastavením konania na základe spät'vzatia žaloby žalobcom, nakoľko medzi účastníkmi konania došlo k mimosúdnej dohode.

Žalobca až do roku 1991 pracoval u svojho pôvodného zamestnávateľa – P., pričom poberal čiastočný invalidný dôchodok.

Rozhodnutím Okresnej správy sociálneho zabezpečenia v Lučenci zo dňa 28.1.1992 bol žalobca uznaný za invalidného a bol mu priznaný invalidný dôchodok.

Žalobca si uplatnil stratu na zárobku po priznaní invalidity za obdobie od 1.1.1994 do 31.12.2003 žalobou, ktorá je vedená na Okresnom súde v Lučenci pod sp. zn. 17 C 166/2006. Konanie nebolo právoplatne skončené.

Ďalej súd doplnil dokazovanie dopytom na S., pobočka L. z oznámenia ktorej zo dňa 29.1.2007 zistil, že v roku 1973 bol žalobca zamestnaný v Správa P.. Jeho pracovný pomer u tejto organizácie trval od 15.10.1967 až do 30.6.1974.

Z tohto z oznámenia S. zo dňa 29.1.2007 súd zistil, že S. Pobočka L. od žiadneho zamestnávateľa neprevzala výplatu plnenia z titulu pracovného úrazu, ktorý žalobca utrpel.

Súd konštatoval, že žalobca v konaní svoj nárok nepreukázal.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca i žalovaná.

Žalobca navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie, prípadne zmeniť, jeho návrhu vyhovieť a priznať mu náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

Považuje napadnutý rozsudok za nesprávny z dôvodu, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy na úplné zistenie skutkového stavu a následne aj neprávne rozhodol.

Poukazuje na rozsudok Okresného súdu v Lučenci č.k. 17 C 28/01-61 zo dňa 23.2.2002, v ktorom súd jeho žalobe proti právneho predchodcovi žalovaného vyhovel, teda jeho nárok nespochybnil. Uvádza dôvody, pre ktoré o veci nerozhodoval tento súd znovu potom, čo odvolací súd spomenutý rozsudok Okresného súdu v Lučenci zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa neho odôvodnenie rozsudku tým, že nepreukázal svoj pracovnoprávny vzťah s právnym predchodcom úpadcu vychádza zo záveru, ktorý nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Tvrdí, že existenciu tohto vzťahu nepochybné potvrdzuje jeho výpoveď, ďalej tiež skutočnosť, že právneho predchodcu úpadcu žaloval o náhradu škody z pracovného úrazu žalobou podanou dňa 31.7.1974 a toto konanie bolo zastavené na základe písomnej dohody so žalovaným zo dňa 16.8.1974. Potvrdzuje ho podľa neho tiež skutočnosť, že dňa 22.1.1992 právny predchodca úpadcu vyplnil hlásenie jeho úrazu ako úrazu pracovného. Namietá, že pokiaľ súd mal o tejto skutočnosti pochybnosti, mal vypočuť ním navrhovaných svedkov, čo neurobil.

Z vykonaného dokazovania podľa neho nevyplýva ani záver súdu, že ako žalobca nepreukázal právne nástupníctvo úpadcu po S.. Uvádza, že doklady o tom sa nachádzajú v spise Okresného súdu v Lučenci sp.zn. 17 C 21/01, resp. 17 C 166/06.

Pokiaľ súd I. stupňa žalobu zamietol aj z dôvodu, že vypočítanú stratu na zárobku ničím nepreukázal, uvádza, že v žalobe uplatnený nárok matematicky vypočítal, namietá však, že súd I. stupňa sa v konaní dôvodnosťou výšky uplatneného nároku vôbec nezaoberal.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla zamietajúci výrok súdu I. stupňa ako správny potvrdiť.

Poukazuje na oznámenie S. pobočka Lučenec zo dňa 29.1.2007, podľa ktorého žalobca bol v roku 1973 zamestnaný v Správe P., pracovný pomer v tejto organizácii trval od 15.10.1967 do 30.6.1974. Toto oznámenie tiež preukazuje, že Sociálna poisťovňa od žiadneho zamestnávateľa neprevzala výplatu plnenia z titulu žalobcovho pracovného úrazu. Čo do dôkaznej hodnoty Dohody zo dňa 16.8.1974 uvádza, že je len akýmsi fragmentom dokumentu spochybniteľnej vypovedacej hodnoty vzhľadom na jeho poškodenie. Ani vyplnené tlačivo o hlásení pracovného úrazu nie je podľa nej dôkazom existencie pracovného pomeru, nakoľko aj podľa § 27 ods. 2 Zákonníka práce platného v čase údajného pracovného úrazu sa pracovný pomer zakladal písomnou pracovnou zmluvou.

Žalovaná sa odvolala proti rozsudku v časti výroku o náhrade trov konania a navrhla rozsudok súdu I. stupňa v tejto časti zmeniť a priznať jej náhradu trov I. stupňového konania vo výške 90 825,50 Sk. Polemizuje s odôvodnením rozsudku v tej časti, kde sa uvádza, že by jej ako úspešnej žalovanej podľa §142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, ale že jej ju súd nepriznal, nakoľko jej žiadne nevznikli, pretože bola na pojednávaní dňa 15.1.2007 zastúpená všeobecným právnym zástupcom. Podľa jej mienky správca konkurznej podstaty a advokát sú dva odlišné právne subjekty a plnomocenstvom udelené správcovi konkurznej podstaty advokátovi je platné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolania podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné a odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že predmetom sporu je určenie pravosti a výšky pohľadávky v sume 1 288 244,93 Sk prihlásenej do konkurzu proti úpadcovi S., š.p. v likvidácii popretej správkyňou konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní dňa 3.3.2006.

Právnym základom tejto pohľadávky je žalobcom tvrdený pracovný úraz, ktorý utrpel počas žatevnej sezóny dňa 26.7.1973 ako pomocník kombajnistu a pracovník právneho predchodcu úpadcu.

Skutočnosť, že išlo o pracovný úraz, ktorý utrpel v pracovnom pomere s právnym predchodcom úpadcu preukazuje predovšetkým dohodou uzavretou medzi ním a právnym predchodcom úpadcu dňa 16.8.1974, pričom sám v žalobe uvádza, že jej text je značne znehodnotený, ale podľa neho je z tejto dohody jasné, že právny predchodca úpadcu svoju zodpovednosť za pracovný úraz uznal. Ďalším listinným dokladom, o ktorý žalobca opiera svoj nárok je hlásenie pracovného úrazu, ktoré vyplnil právny predchodca úpadcu dňa 22.1.1992. Nepochybným potvrdením dohody o pracovnej činnosti, teda pracovnoprávneho vzťahu je podľa odvolateľa aj výpoveď samotného žalobcu.

Skutočnosť, že úpadca je právnym nástupcom organizácie, ako pracovník ktorej utrpel pracovný úraz, opiera najmä o doklady nachádzajúce sa v spise Okresného súdu v Lučenci sp.zn. 17 C 21/01.

Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či žalovaný – úpadca je právnym nástupcom S. v ktorej žalobca pracoval v roku 1973 počas žatevných prác ako brigádnik a kde utrpel pracovný úraz. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu v Bratislave oddiel P.

vložka č. X. zistil, že úpadca bol založený dňa 10.10.1997. Zo žiadnych právnych skutočností, ktoré sú v tomto výpise uvedené nevyplýva, že by úpadca bol právnym nástupníkom S. a následne ako uvádza odvolateľ Pš. P. v likvidácii..

Čo do písomnej dohody zo dňa 16.8.1974 sám žalobca uznáva značnú znehodnotenost' jej textu a preto je opodstatnené, že súd I. stupňa sa s ním ako dôkazom ani nezaoberal. Pokiaľ ide o hlásenie pracovného úrazu zo dňa 26.7.1973, ktoré podľa tvrdenia odvolateľa vyplnil právny predchodca úpadcu dňa 22.1.1992, súd I. stupňa dôvodne doplnil dokazovanie dopytom na S. Pobočka L.a z jej odpovede vyplynulo nielen to, že žalobca bol v dobe údajného pracovného úrazu v pracovnom pomere v Správa P., ale aj to, že S.pobočka L.od žiadneho zamestnávateľa neprevzala výplatu plnenia z titulu pracovného úrazu, ktorý žalobca utrpel.

Pokiaľ ide o výpoveď žalobcu, tento bol vypočutý na Okresnom súde v Lučenci dňa 2.2.2007, teda viac ako 30 rokov po úraze a uviedol, že si presne nepamätá deň nástupu do práce, ale vie, že to bolo 3-4 dní pred utrpením úrazu, a že počas dovolenky vykonával prácu na poliach ako brigádnik. Uviedol tiež, že pri nástupe na brigádu nejakú obdobu pracovnej zmluvy podpísal, jej presné znenie si nepamätá a kópiu mu nedali.

Z uvedeného je zrejmé, že súd I. stupňa nemohol na základe týchto dôkazov jednoznačne dospieť k tomu, že žalobca preukázal, že úraz utrpel ako brigádnik v pracovnoprávnom vzťahu so S..

Odvolací súd považuje za vhodné toto odôvodnenie súdu I. stupňa doplniť aj čiastočným odôvodnením rozsudok Okresného súdu v Lučenci zo dňa 23.9.2002 /na ktorý žalobca aj v odvolaní poukazuje/ zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.2.2004. Uvádza sa v ňom, že z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, na čom súd založil zodpovednosť žalovaného /S.š.p. R. v likvidácii./ za následky pracovného úrazu. Z doteraz vykonaného dokazovania výsluchom žalobcu bolo zrejmé, že žalobca pracoval pri žatevných prácach ako brigádnik, nie je jasné, o aký vzťah medzi žalobcom a zamestnávateľskou organizáciou išlo, kto bol subjektom, ktorý s ním pracovný vzťah založil, či to bolo družstvo alebo S.. Odvolací súd zdôraznil, že z jediného listinného dôkazu, z ktorého odvodil okresný súd skutkové okolnosti o úraze a zodpovednosti za jeho následky, a to mimosúdnej dohody mali vyplývať okolnosti, ktoré z fragmentu tohto dôkazu nemohli byť zrejmé.

Z citovaného je zrejmé, že už Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozhodoval ako odvolací súd v spore žalobcu sp.zn. 17 C 28/01 proti údajnému právnemu nástupcovi S. Lučenec upozornil na to, že žalobca mohol úraz utpieť aj ako brigádnik zamestnaný družstvom na

ktorého poli sa žatva uskutočnila, z čoho vyplýva základná náležitosť rozhodnutia sporu, aby sa jednoznačne preukázalo, že žalobca pracoval ako brigádnik zamestnaný S. N.. Ďalšou základnou náležitosťou by bolo preukázanie zodpovednosti spomenutého S. za následky úrazu, čo je podmienkou, aby súd mohol uzavrieť, že žalobca utrpel pracovný úraz v práci pre spomenutého zamestnávateľa.

Vzhľadom na to, žalobca nepreukázal právne nástupníctvo medzi S. N. a úpadcom, odvolací súd sa nezaoberal dokazovaním pokiaľ ide o výpočet a výšku uplatneného nároku..

Na tomto základe odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v žalobu zamietajúcej časti je vecne správny.

Žalovaná sa odvolala čo do nepriznanej jej náhrady trov konania, ktoré na ústnom pojednávaní pred odvolacím súdom spresnila tak, že si uplatnila náhradu trov a to hotové výdavky spojené s účasťou na pojednávaní dňa 15.1.2007 sumou 2 316 Sk a na pojednávaní dňa 2.4.2007 vo výške 2 354 Sk. Odvolací súd jej túto náhradu nutných výdavkov pred súdom prvého stupňa priznal.

Odvolací súd priznal žalovanej aj náhradu trov odvolacieho konania a to náhradu hotových výdavkov vo výške 2 808 Sk..

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 19. marca 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.N.

